

16 Ιουνίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

K.C.P. COMMISSION AGENTS & IMPORTERS LIMITED
ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Εφεσείουσες,

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΜΙΧΑΗΛ ΕΜΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΩΝΥΜΙΑ VASCO TRADING HOUSE,

Εφεσίβλητου,

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8023)

5 Απόφαση — Αίτηση για παραμερισμό απόφασης ληφθείσας ερήμην, σύμφωνα με την Δ.17 θ.10 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας — Ο αιτητής οφείλει να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι έχει εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση και να εξηγήσει γιατί παράλειψε να καταχωρήσει εμφάνιση — Στην προκειμένη περίπτωση, ο αιτητής απέτυχε να εκπληρώσει είτε το ένα είτε το άλλο.

10 Με αίτηση τους δυνάμει της Δ.17 θ.10 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, οι εφεσείουσες ζήτησαν τον παραμερισμό απόφασης που είχε εκδοθεί εναντίον τους ερήμην στις 5.6.89, για ποσό ΛΚ 6.300 πλέον τόκους και έξοδα. Η αγωγή είχε βασισθεί σε γραμμάτιο συνήθους τύπου, που οι εφεσείουσες είχαν υπογράψει προς όφελος του εφεσίβλητου. Μετά την έκδοση της απόφασης ο εφεσίβλητος προχώρησε με πτωχευτική διαδικασία εναντίον των εφεσειουσών. Στην αίτησή τους για παραμερισμό της απόφασης οι εφεσείουσες ισχυρίστηκαν ότι είχαν υπογράψει το γραμμάτιο πιστεύοντας ότι επρόκειτο για ποσό ΛΚ 15 1.300 και όχι για το ποσό ΛΚ 6.300, και ότι είχαν εξαπατηθεί από τον εφεσίβλητο στο να νομίζουν ότι υπέγραφαν το γραμμάτιο για το μικρότερο ποσό. Σε ένορκη δήλωσή τους, όμως, στην πτωχευτική διαδικασία αρνήθηκαν ότι είχαν ποτέ υπογράψει γραμμάτιο για ΛΚ 6.300, 20 ή για οποιοδήποτε άλλο ποσό, προς όφελος του εφεσίβλητου. Σχετικά με την παράλειψή τους να καταχωρήσουν εμφάνιση, οι εφεσείουσες παρουσίασαν την μαρτυρία ενός προσώπου που ανέφερε ότι του είχαν παραδοθεί το κλητήριο ένταλμα και το διοριστήριο του δικηγόρου για να τα μεταφέρει στον δικηγόρο των εφεσειουσών, αλλά τα ξέχασε

στο αυτοκίνητό του. Όμως, καμιά μαρτυρία δεν υπήρχε για το κατά πόσο οι εφεσείουσες είχαν ενδιαφερθεί να μάθουν τι ενέργειες είχε κάνει ο δικηγόρος τους, κατά πόσο είχε προχωρήσει η υπόθεση κλπ. Το πρωτόδικο Δικαστήριο απόρριψε την αίτηση με το σκεπτικό ότι δεν είχε καταδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση. Κατ' έφεση, οι εφεσείουσες ισχυρίστηκαν ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο λανθασμένα είχε προχωρήσει σε αξιολόγηση της προβληθείσας υπεράσπισης, ενώ αυτό που είχε να κάνει στην αίτηση ήταν απλώς να εξετάσει κατά πόσο υπήρχε οποιαδήποτε υπεράσπιση. 5

Αποφασίσθηκε ότι: 10

Σε αιτήσεις για παραμερισμό απόφασης που έχει εκδοθεί ερήμην, ο αιτητής οφείλει να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι έχει εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση και να δώσει εξηγήσεις γιατί δεν καταχώρησε εμφάνιση στην αγωγή. Στην προκειμένη περίπτωση, η σοβαρή αντίφαση που υπήρχε μεταξύ της θέσης των εφεσεουσών όπως προβλήθηκε στην ένορκη δήλωση τους προς υποστήριξη της αίτησης με την θέση τους όπως προβλήθηκε στην ένορκη δήλωση στην πτωχευτική διαδικασία, ως επίσης και η παράλειψη τους να δώσουν ικανοποιητική εξήγηση γιατί δεν είχαν καταχωρήσει εμφάνιση, οδηγούσαν αναπόφευκτα στο συμπέρασμα ότι δεν είχαν καλή πίστη ούτε καλή υπεράσπιση και ότι ο μοναδικός σκοπός τους ήταν η παρέλκυση της διαδικασίας. 15 20

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Burns v. Kondel [1971] 1 Lloyd's L.R. 554·

Evans v. Bartlam [1937] 2 All E.R. 646· 25

Christoforou v. Kyriakoullis (1963) 2 C.L.R. 159·

Phylactou v. Michael (1982) 1 C.L.R. 204·

Kotsapas & Sons Ltd. v. Titan Construction & Engineering Co. (1961) C.L.R. 317.

Έφεση. 30

Έφεση από τις εναγόμενες κατά της Διαταγής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Λαιότητας Αναπλ. Π.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 8/12/89 (Αφ. Αγωγής 3867/89) με την οποία απέρριψε αίτηση

των εναγομένων - εφεσεουσών με την οποία ζητούσαν τον παραμερισμό προηγούμενης απόφασης του ημερομηνίας 5/6/89.

Μ. Β. Ιωάννου, για τις εφεσείουσες - εναγόμενες.

Γ. Κονναρής, για τον Εφεσίβλητο - ενάγοντα.

5

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Την απόφαση του δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Σ. Νικήτας.

10 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ: Στην προκείμενη περίπτωση το πρωτόδικο δικαστήριο αρνήθηκε να παραμερίσει απόφαση του ημερ. 5/6/89 ύστερα από σχετική αίτηση την οποία κατέθεσαν στις 13/7/89 οι εφεσείουσες/εναγόμενες. Έρρισμα της αίτησης υπήρξε η Δ.17 θ.10 του Διαδικαστικού Κανονισμού Πολιτικής Δικονομίας που επιτρέπει στο δικαστήριο, σε κατάλληλη περίπτωση, να ακυρώσει ή μεταρρυθμίσει απόφαση του υπό οποιουδήποτε όρους κρίνει ορθό. Η 15 απόφαση, για £6.300 πλέον τόκοι 9%, εκδόθηκε εναντίον και των δύο εναγομένων. Ας σημειωθεί ότι η εφεσείουσα 1 είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με έδρα την Πάφο. Η εφεσείουσα 2, κάτοικος Πάφου, είναι διευθύνουσα σύμβουλος της πρώτης.

20 Η ενοχική αξίωση του εφεσίβλητου/ενάγοντα προερχόταν από γραμμάτιο συνήθους τύπου ημερ. 21/3/89 και λήξης 5/5/89. Αυτού του είδους το γραμμάτιο διέπεται από τις διατάξεις των άρθρ. 78 μέχρι 81 του περί Συμβάσεων Νόμου, Κεφ. 149. Σημασία για την υπόθεση έχει το άρθρ. 80. Σύμφωνα με την επιφύλαξη η μόνη υπεράσπιση που μπορεί να προβληθεί σε δικαστική διαδικασία με 25 αντικείμενο ένα τέτοιο γραμμάτιο είναι ότι η υπογραφή που φέρει δεν είναι πράγματι η υπογραφή του οφειλέτη ή άλλου που υπέγραψε το γραμμάτιο ή ότι η έκδοση του επιτεύχθηκε ένεκα εξαναγκασμού ή απάτης ή υπό περιστάσεις που ισοδυναμούν με εξαναγκασμό ή απάτη.

30 Η εφεσείουσα 2 σε ένορκη δήλωση της που συνοδεύει την αίτηση παραδέχθηκε χωρίς περιστροφές πως υπέγραψε το επίδικο γραμμάτιο για λογαριασμό της εφεσείουσας 1 μόνο. Ισχυρίστηκε όμως ότι το οφειλόμενο ποσό δεν ήταν £6.300, όπως αναφέρεται στο γραμμάτιο, αλλά μόνο £1.300 και ότι έθεσε την υπογραφή της 35 χωρίς να διαβάσει το γραμμάτιο στηριζόμενη στις διαβεβαιώσεις του αντιπροσώπου του εφεσίβλητου - που το ετοίμασε - πως επρόκειτο για το μικρότερο ποσό. Διευκρινίζεται ότι - και αυτό προκύ-

πτει από το περιεχόμενο του γραμματίου - η εφεσείουσα 2 ανέλαβε ευθύνη σαν συνοφειλέτιδα υπό την προσωπική της ιδιότητα.

Προβάλλοντας αυτή τη γραμμή υπεράσπισης με την αίτηση τους οι εφεσείουσες ζήτησαν να τους επιτραπεί να καταθέσουν εμφάνιση και να υπερασπισθούν γιατί εξαπατήθηκαν από τον εφεσίβλητο με την αποσιώπηση των αληθινών γεγονότων. Ο πρωτόδικος δικαστής ανέλυσε τις αρχές που διέπουν τον παραμερισμό απόφασης ιδιαίτερα στην περίπτωση, όπως εδώ, που λήφθηκε νομότυπα καθώς και τη νομολογία που τις πλαισιώνει: *Burns v. Kondel* [1971] 1 Lloyd's Law Rep. 554 C.A., *Evans v. Bartlam* [1937] 2 All E.R. 646, *Christoforou v. Kyriakoullis* (1963) 2 C.L.R. 159 και *Fylactou v. Michael* (1982) 1 C.L.R. 204, 210. Βλέπε περαιτέρω *Kotsapas & Sons Ltd. v. Titan Construction & Engineering Co.* (1961) C.L.R. 317.

Υπό το πρίσμα των κανόνων που εφαρμόζονται κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που έχει το δικαστήριο στο πεδίο αυτό και των στοιχείων που υπήρχαν ο πρωτόδικος δικαστής οδηγήθηκε στο συμπέρασμα ότι "οι αιτητές δεν κατόρθωσαν να αποδείξουν εκ πρώτης όψεως υπεράσπιση έτσι που το δικαστήριο να ενασκήσει τη διακριτική του ευχέρεια προς όφελος τους. Η μαρτυρία της εναγομένης 2 (εφεσείουσας 2) δεν αφήνει περιθώρια επέμβασης του δικαστηρίου για παραμερισμό της απόφασης".

Κοινός παρονομαστής των λόγων έφεσης είναι ότι η ευχέρεια αυτή ασκήθηκε λανθασμένα στην παρούσα υπόθεση γιατί το κατώτερο δικαστήριο έκαμε κάποια αξιολόγηση της μαρτυρίας, ενώ για τους σκοπούς της αίτησης ήταν αρκετό να ερευνηθεί αν η ένορκη δήλωση της εφεσείουσας 2 στοιχειοθετεί από μία πρώτη θεώρηση λόγους υπεράσπισης. Και οι ισχυρισμοί εδώ περί εξαπάτησης ικανοποιούν το κριτήριο αυτό.

Το πρώτο ζήτημα είναι αν οι εφεσείουσες κατόρθωσαν με την ένορκη δήλωση προσώπου που διατηρεί κατάσταση κοντά στην επιχείρησή τους - να δικαιολογήσουν την παράλειψη να εμφανίστούν έγκαιρα. Είναι μία πτυχή του θέματος με την οποία δεν καταπιιάστηκε ο πρωτόδικος δικαστής. Είναι όμως σοβαρό θέμα που ασκεί επίδραση στην εξουσία του δικαστηρίου και πρέπει να του επιληφθούμε μέσα, ασφαλώς, από τα στοιχεία που υπάρχουν: *Fylactou v. Michael*, ανωτέρω.

Ο μάρτυρας των εφεσείουσών ισχυρίστηκε ότι στις 16/5/89 η εφεσείουσα 2 του παρέδωσε το κλητήριο ένταλμα της αγωγής (που επιδόθηκε την προτεραία) με το διοριστήριο του δικηγόρου της για να του τα παραδώσει την επομένη (17/5/89), που θα πήγαινε στη Λε-

5 μεσό. Τα ξέχασε όμως στο αυτοκίνητο του όπου έμειναν για αρκε-
τές ημέρες. Η εφεσείουσα 2 τίποτε δεν έκαμε για να εξακριβώσει την
τύχη των εγγράφων που έστειλε ή της ίδιας της υπόθεσης της. Δεν
επικοινωνήσε με το δικηγόρο της και δεν εξήγησε γιατί δεν προέβη
10 σε αυτή την απλή ενέργεια που θα αναμενόταν λογικά. Το ενδιαφέ-
ρον των εφεσείουσών εκδηλώθηκε όταν αντιμετώπιζαν τις συνέπει-
ες πτωχευτικής διαδικασίας που άρχισε εναντίον τους ο εφεσίβλη-
τος από 16/6/89. Υπό τις περιστάσεις είναι φανερό ότι οι εφεσεί-
ουσες δεν αιτιολόγησαν την απραξία τους σε βαθμό που ο εφεσί-
15 βλητος πρέπει να στερηθεί των ευεργετημάτων που του παρέχει η
νομότυπη απόφαση που εξασφάλισε προς όφελος του.

Είναι ασφαλώς καθήκον του αιτουμένου τον παραμερισμό δικα-
στικής απόφασης να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία που να δεί-
χνουν εκ πρώτης όψεως τουλάχιστον πως έχει υπεράσπιση στην
15 αξίωση. Αναφερθήκαμε ήδη στο ουσιαστικό περιεχόμενο της ένορ-
κης δήλωσης της εφεσείουσας 2. Πρέπει να προστεθεί ότι για να
στηρίξουν το αίτημα τους οι εφεσείουσες έθεσαν στη διάθεση του
πρωτόδικου δικαστηρίου και ένορκη δήλωση της εφεσείουσας 2 που
20 χρησιμοποίησε στην πτωχευτική διαδικασία. Επισημαίνουμε την
παράγραφο 3 της οποίας το περιεχόμενο αντιφάσκει βάνουσα με ότι
ανέφερε στην πρώτη ένορκη δήλωση της:

“Ουδέποτε τόσον υπό την προσωπική μου ιδιότητα όσον και
υπό την ιδιότητα μου ως διευθυντής των Κ.Κ.Ρ. Commission
25 Agents & Importers Ltd. υπέγραψα γραμμάτιον ημερ. 21/3/89 και
ουδέποτε εδανείσθηκα παρά του ενάγοντος το ποσόν των £6.300
ή οιονδήποτε άλλο ποσόν.”

Η αντίφαση είναι τόσο εντυπωσιακή που αποκαλύπτει την πλή-
ρη έλλειψη καλής πίστης εκ μέρους των εφεσείουσών όταν προω-
θούσαν το διάβημα τους. Η κακοπιστία αυτή είναι ασυμβίβαστη με
30 τη γνήσια προβολή εκ πρώτης όψεως υπεράσπισης. Όλα αυτά μας
πείθουν ότι ούτε η παράλειψη αιτιολογήθηκε αλλά ούτε υπεράσπι-
ση αποκαλύφθηκε. Είναι βέβαιο ότι οι ενέργειες των εφεσείουσών
αποσκοπούσαν στην παρέλκυση της υπόθεσης.

35 Με τις σκέψεις αυτές απορρίπτουμε την έφεση με έξοδα σε βάρος
των εφεσείουσών.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.